

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 21 januari 2009 in zaak nr. 09/199 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 december 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 januari 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 januari 2009, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
lid van de enkelvoudige kamer

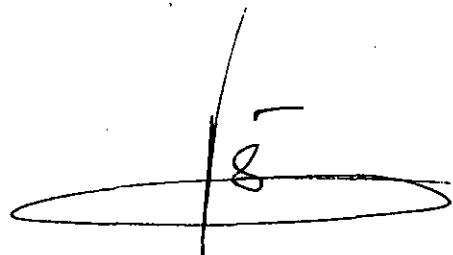
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 februari 2009

347-495.

Verzonden: 17 februari 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

• Limburg-Zuid

Postadres Postbus 1230
6201BE MAASTRICHT

Regio Limburg-Zuid
Korpsonderdeel 24 Dinsde Regionale Vreemdelingenrecherche
Behandeld door J.O.J. Baumans
Telefoon 045 - 400 59 25
Fax 045 - 400 59 28
Vnummer / Zaak - / Zaak - 20/12/2008
Datum 21/12/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Jacob Gerardus Johannes Baumans, inspecteur van het regionaal politiekorps Limburg-Zuid, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(m)en
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Algerije
Nationaliteit(en) : Franse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

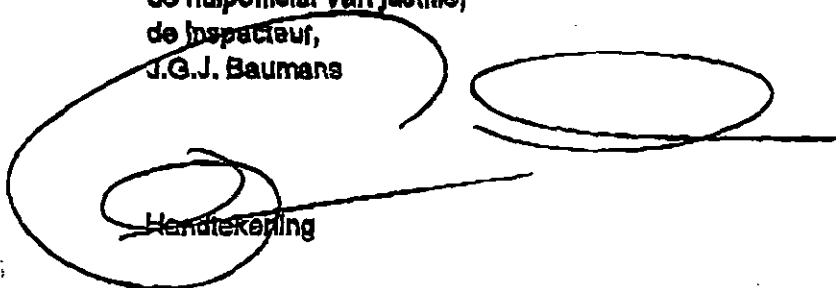
- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
- Zich bedient van een of meerdere aliasen

De maatregel is opgelegd:

VRIS VOORTGANG

Plaats	: Maastricht
Datum	: 21/12/2008
Tijd	: 12:16 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
 namens de Staatssecretaris,
 de hulpofficier van Justitie,
 de Inspecteur,
 J.G.J. Baumans

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 09/199

V-nr.:

inzake: geboren op van (gestelde) Marokkaanse nationaliteit,
verblijvende in het Detentiecentrum Zuid-Holland Zuid, locatie Dordrecht, eiser,
gemachtigde: mr. R.M. Seth Paul, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. D.B. Deckers, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 21 december 2008 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 5 januari 2009 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 14 januari 2009. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig F. Lahraoui als tolk in de Arabische taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

1. Uit het dossier blijkt onvoldoende dat op het moment dat eiser werd overgedragen en opgehouden jegens hem een redelijk vermoeden van illegaal verblijf bestond. Uit het betreffende proces-verbaal (dossierstuk 7) blijkt niet van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf jegens eiser bij de verbalisant die tot de overbrenging en ophouding van eiser is overgegaan. Uit dossierstuk 6 blijkt weliswaar dat de betreffende verbalisant bij navraag bij de IND is gebleken dat eiser geen rechtmatig verblijf in Nederland had. Dit verbaal is van 23 december 2008 en daarmee van na de inbewaringstelling van eiser. Daarin staat niet vermeld wanneer de navraag bij de IND is gedaan. Daarom moet volgens eiser er van worden uitgegaan dat dit eerst op 23 december 2008 is gebeurd. Hieruit volgt dat op het moment van overbrenging en ophouding geen redelijk vermoeden van illegaal

AWB 09/00199

Inzake

2

verblijf jegens eiser bestond. Dat maakt de overbrenging en ophouding van eiser, alsmede de daarop volgende inbewaringstelling onrechtmatig.

2. Uit dossierstuk 9, het proces-verbaal van gehoor in het kader van artikel 59 van de Vw 2000, blijkt dat eiser heeft aangegeven wel bijstand te willen van een raadsman. Uit het dossier blijkt echter niet van een piket melding en ook niet dat door de verbalisanten op andere wijze contact is gelegd met een raadsman. Bovendien is na deze mededeling van eiser niet twee uur gewacht alvorens tot het gehoor over te gaan. Dit maakt de bewaring naar mening van eiser onrechtmatig. Eiser betwist niet dat verweerder zijn raadsman heeft geraadpleegd, dat deze heeft meegedeeld niet bij het verhoor aanwezig te kunnen zijn en verzocht heeft om toezending van de stukken. Eiser betoogt dat, nu het stuk waaruit dit blijkt niet in het dossier zit, verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld.

3. Naar mening van eiser had verweerder eiser beter kunnen laten gaan, zodat eiser zelfstandig terug had kunnen keren naar België, dan wel eiser daarbij behulpzaam kunnen zijn.

4. Eiser betwist een aantal aan de maatregel ten grondslag gelegde gronden. In het bijzonder blijkt niet waarop verweerder zijn stelling baseert dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. Weliswaar heeft eiser geen vaste woon- of verblijfplaats in Nederland, maar hij heeft steeds aangegeven in België woonachtig te zijn en slechts in Nederland op bezoek te zijn. Nu verweerder heeft nagelaten daar onderzoek naar te doen, kon deze grond niet aan de maatregel ten grondslag worden gelegd. Ook de grond dat eiser zich niet heeft gehouden aan de vertrektermijn is onterecht aan de maatregel ten grondslag gelegd. Na de opheffing van de vorige bewaring van eiser is hem medegedeeld dat hij Nederland diende te verlaten. Hij heeft dit ook gedaan, echter is weer teruggekomen. Aan eiser is door verweerder niet gevraagd wanneer hij Nederland is binnengekomen. Mogelijk is hij minder dan drie dagen voor zijn aanhouding in Nederland gearriveerd. Dit brengt met zich dat niet gesteld kan worden dat hij zich niet binnen drie dagen na binnenkomst in Nederland heeft gemeld bij de Korpschef. Nu door verweerder ook hiernaar geen onderzoek is gedaan, dient het ervoor te worden gehouden dat hij zich terecht (nog) niet had gemeld.

5. De gronden die vervolgens overblijven zijn, naar mening van eiser, onvoldoende voor de stelling van verweerder dat eiser zich aan zijn uittrekking zal onttrekken. Eiser heeft een vriendin in België en is bezig zich aldaar te legaliseren. Verweerder had dan ook moeten volstaan met het opleggen van een lichter middel dan vreemdelingenbewaring, zoals bijvoorbeeld het opleggen van een meldplicht.

6. Blijkens dossierstuk 6 is eiser weliswaar medegedeeld dat hij het recht had op consulaire bijstand als bedoeld in artikel 5.5 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), maar dit proces-verbaal dateert van 23 december 2008 en daarmee van na de inbewaringstelling van eiser. Nu uit het dossier niet blijkt dat eiser voorafgaand aan zijn inbewaringstelling op dit recht is gewezen is de maatregel aan eiser onrechtmatig opgelegd.

7. Voorts is eiser van mening dat verweerder onvoldoende voortvarend heeft gewerkt aan de uitzetting van eiser. Uit de voortgangsrapportage blijkt dat eiser op 23 december 2008 is overgeplaatst naar het Detentiecentrum te Dordrecht. Uit de voortgangsrapportage blijkt voorts dat het dossier van eiser op 30 december 2008 door een koerier zou worden opgehaald. Uit het dossier blijkt niet dat dit ook is gebeurd en al zou dat zo zijn, dan nog is dit naar mening van eiser te laat. Uit de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 10 december 2008, LJN BG 7512 blijkt dat het overbrengen van een dossier na uitplaatsing van een vreemdeling na zes dagen door de AbRS te laat wordt geacht. Uit de op 13 januari 2009 door verweerder verstrekte inlichtingen blijkt dat verweerder 29 december 2008 de Dublinclaim heeft doorgestuurd naar de Belgische autoriteiten. Het is eiser niet duidelijk op grond waarvan verweerder deze claim heeft gelegd, nu uit het dossier niet blijkt van asielgerelateerde omstandigheden. Op 23 december 2008 is eiser overgeplaatst en eerst op 6 januari 2009 heeft een vertrekgesprek met eiser plaatsgevonden. Ook dit is naar mening van eiser te laat. Ook blijkt uit het dossier niet wanneer verweerder is begonnen met het controleren van de gegevens van eiser en wanneer het verzoek in het kader van de Beneluxovereenkomst aan België is gedaan. Wellicht had ook dit eerder gekund en ontmoeten. Tenslotte vermeent eiser graag van verweerder of er al een reactie van de Belgische autoriteiten is ontvangen op dit verzoek.

Verweerder heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

1. Eiser was bij zijn strafrechtelijke aanhouding niet in het bezit van een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vb 2000 en heeft zijn rechtmatig verblijf ook niet aangetoond. Daarmee is, naar

vr. →

AWB 09/00199

3

Inzake

mening van verweerder voldoende aangetoond dat eiser onrechtmatig in Nederland verblijft en daarmee ook dat er voldoende vermoeden van illegaal verblijf jegens hem bestond.

2. Eiser heeft zelf aangegeven op 19 december 2008 in Nederland te zijn aangekomen. Hij had zich bij binnenkomst moeten melden bij de korpschef. Nu eiser niet heeft aangetoond dat hij zich aldaar heeft gemeld, kan en mocht verweerder deze grond aan de maatregel ten grondslag leggen.

3. Verweerder toont de rechtbank en de gemachtigde van eiser een uitdraai uit het systeem waaruit blijkt dat de gemachtigde van eiser voorafgaand aan het gehoor in het kader van artikel 59 Vw op de hoogte is gebracht. Gemachtigde van eiser heeft aangegeven niet bij het gehoor aanwezig te zullen zijn en heeft verzocht om roezending van de stukken. Weliswaar is dit stuk niet in het dossier opgenomen en blijkt ook overigens niet uit het dossier dat contact met de gemachtigde van eiser is opgenomen, maar dit maakt de bewaring van eiser niet onrechtmatig. De gemachtigde van eiser was op de hoogte. Verweerder ziet dan ook niet in hoe eiser hiermee in zijn belangen is geschaad.

4. Eiser heeft niet aangetoond een vaste woon- of verblijfplaats in Nederland te hebben en verweerder kan deze grond dan ook aan de maatregel ten grondslag leggen. Verweerder is er niet toe gehouden te onderzoeken of eiser mogelijk een vaste woon- of verblijfplaats in België heeft.

Met de grond dat eiser zich niet heeft gehouden aan de vertrektermijn wordt bedoeld dat hij herhaald illegaal in Nederland verblijft.

5. De overige gronden, te weten dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vb 2000, hij is veroordeeld en verdacht wordt terzake een misdrijf, gebruik maakt van een vals document en dat hij zich bedient van alassan worden door eiser niet betwist. Deze gronden zijn reeds voldoende om de maatregel te kunnen dragen en verweerder is dan ook van mening dat eiser rechtmatig in vreemdelingenbewaring is genomen.

stsect.
→

6. Artikel 5.5 van het Vb 2000 stelt niet dat een vreemdeling voorafgaand aan zijn inbewaringstelling op zijn recht op consulaire bijstand dient te worden gewezen. Uit dossierstuk 6 blijkt dat eiser op dit recht is gewezen. Ook al zou dat eerst op 23 december 2008 zijn geschied, dan nog maakt dit de bewaring van eiser niet onrechtmatig. Bovendien ziet verweerder niet in hoe eiser in zijn belangen is geschaad indien hij twee dagen na zijn inbewaringstelling op dit recht is gewezen.

7. Verweerder meent dat er voldoende voortvarend aan de uitzetting wordt gewerkt en er ook zicht is op de uitzetting. Verweerder acht daartoe van belang dat, nadat eiser op 21 december 2008 in bewaring is gesteld, er op 22 december 2008 een nader verhoor heeft plaatsgevonden. Tevens is er een Dublin-claim aan bureau Dublin verstuurd. Deze claim is op 29 december 2008 doorgestuurd naar de Belgische autoriteiten. Inmiddels is een afwijzing hierop ontvangen. Op 6 januari 2009 heeft er een vertrekgesprek plaatsgevonden. Op 6 januari 2009 is bekend geworden dat eiser niet voorkomt in het Belgische vreemdelingenstelsel, maar wel in het Belgische politiestelsel onder de naam

Gelet op deze informatie heeft verweerder op 7 januari 2009 de Belgische autoriteiten verzicht om overname van eiser op grond van de Beneluxovereenkomst. Verweerder heeft tot op heden hierop geen reactie van de Belgische autoriteiten ontvangen. Het dossier van eiser is op 30 december 2008 overgebracht naar het Detentiecentrum te Dordrecht en daarmee zeven dagen na zijn overplaatsing. Gemachtigde van eiser verwijst naar een uitspraak van de AbRS waarin is geoordeeld dat een periode van zes dagen voor nazending van een dossier na de overplaatsing van eiser te lang is om nog van voldoende voortvarend handelen van verweerder te kunnen spreken. Verweerder gaat er van uit dat in die zaak de nazending van het dossier de enige door verweerder verrichte uitzettingshandeling binnen die zes dagen is geweest. In het onderhavige geval is dat niet zo. Er heeft in die zeven dagen tevens een nader gehoor met eiser plaatsgevonden en er is een claim naar Bureau Dublin verzonden. Tevens merkt verweerder op dat de kerstdagen binnen deze termijn vielen. Gelet op deze omstandigheden is verweerder van mening dat vooralsnog niet gesteld kan worden dat er sprake is van onvoldoende voortvarend handelen, dan wel geen zicht op uitzetting.

De rechtbank overweegt het volgende.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

AWB 09/00199

Inzake

4

Blijkens artikel 50, tweede lid van de Vw 2000 kan indien de identiteit van de staande gehouden persoon niet onmiddellijk kan worden vastgesteld, deze persoon worden overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor. Anders dan de gemachtigde van eiser meent is het wettelijk criterium voor een rechtmatige overbrenging en ophouding van een vreemdeling dus niet het bestaan van een redelijk vermoede van illegaal verblijf jegens hem. Onbetwist is dat de identiteit van eiser na zijn strafrechtelijke aanhouding niet kon worden vastgesteld. Met de gemachtigde van eiser is de rechtbank van oordeel dat toepassing van het criterium van artikel 50, tweede lid van de Vw 2000 niet is gerelateerd. Blijkens de uitspraak van de AbRS van 20 juli 2001, 200102749/1, JY 2001,236, waar een proces-verbaal van overbrenging en ophouding in zijn geheel ontbrak, dient een dergelijk gebrek niet direct te leiden tot de onrechtmatigheid van de bewaring, doch dient er een belangenafweging plaats te vinden. In het onderhavige dossier bevindt zich wel een proces-verbaal van overbrenging en ophouding, doch daarin is de feitelijke grond voor toepassing van de maatregel van artikel 50, tweede lid van de Vw 2000 niet gerelateerd. De te maken belangenafweging dient, naar het oordeel van de rechtbank, in het onderhavige geval in het voordeel van verweerder uit te vallen. De rechtbank betreft hierbij in de eerste plaats de omstandigheid dat uit het dossier blijkt dat materieel voldoende grondslag bestond voor toepassing van de maatregel van artikel 50, tweede lid van de Vw 2000 (eisers identiteit stond nog niet vast), doch dat slechts is verzuimd dit te relateren. Uit het dossier blijkt immers dat eiser gedurende het strafrechtelijk traject geen geldig identiteitsbewijs heeft overgelegd. Eiser heeft zelf verklaard dat het door hem bij zijn strafrechtelijke staandehouding getoonde identiteitsbewijs en rijbewijs vals zijn. Daar komt bij de (zeer) korte duur van de ophouding van eiser. Eiser is op 21 december 2008 te 12.00 uur vanuit het strafrecht overgebracht. Zijn ophouding was op dezelfde datum en tijdstip. De rechtbank is dan ook van oordeel dat in het onderhavige geval feitelijk geen sprake is geweest van een overbrenging. Vervolgens is eiser op dezelfde dag te 12.05 uur gehoord in het kader van artikel 59 van de Vw 2000 en vervolgens om 12.15 uur in bewaring gesteld. De totale ophouding van eiser heeft daarmee 15 minuten geduurd. Ten slotte betreft de rechtbank hierbij dat eiser is veroordeeld én wordt verdacht ter zake van een misdrijf en dat hij zich bedient van aliassen.

2. Vaststaat dat in het dossier schriftelijk bewijs ontbreekt van het contact tussen verweerder en de gemachtigde van eiser voorafgaand aan het gehoor van eiser in het kader van artikel 59 van de Vw 2000. Eveneens staat vast dat verweerder wel met de gemachtigde heeft gesproken en dat gehandeld is overeenkomstig het beleid. Niet valt in te zien hoe eiser door dit ontbreken is geschaad. Daarom faalt deze beroepsgrond.

3. Eiser heeft niet aangetoond een vaste woon- of verblijfplaats in Nederland te hebben en verweerder kon deze grond dan ook aan de maatregel ten grondslag leggen. Het gaat immers om de vraag of het vermoeden bestaat dat eiser zich aan de door de Nederlandse autoriteiten voorgenomen uitzetting zal onttrekken. Dat vermoeden kan kleiner worden als een persoon een vaste woon- of verblijfplaats in Nederland heeft. Nu eiser een (gestelde) vaste woonplaats in België had, was het vermoeden zoveel groter dat hij zich niet beschikbaar zou houden voor uitzetting door die autoriteiten, maar zich weer naar België zou begeven. In dit opzicht draagt deze grond het bedoelde vermoeden.

Eiser heeft betoogd dat verweerder de grond dat hij zich niet heeft gehouden aan de vertrektermijn ontbrekt aan de maatregel ten grondslag heeft gelegd. Eiser heeft aangegeven na de opheffing van zijn bewaring 4 januari 2008 Nederland te hebben verlaten, maar op 19 december 2008 te zijn teruggekomen. Deze stelling heeft eiser onderbouwd door aan te geven in België bij zijn vriendin te wonen. Nu verweerder deze grond niet nader heeft onderbouwd is deze, naar het oordeel van de rechtbank, ten onrechte aan de maatregel ten grondslag gelegd.

Naar het oordeel van de rechtbank kon en mocht verweerder de grond dat eiser zich niet heeft gemeld bij de korpschef aan de maatregel ten grondslag leggen. De termijn van drie dagen voor het na binnenkomst in Nederland melden bij de korpschef door een vreemdeling geldt slecht bij diegene die voldaan hebben aan alle voorwaarden voor rechtmatige toegang en daarmee rechtmatig verblijf in Nederland verkrijgen, bijvoorbeeld in een vrije termijn. Voor vreemdelingen, zoals eiser, die niet aan die voorwaarden hebben voldaan (eiser beschikt bijvoorbeeld niet over een geldig document voor grensoverschrijding), verkrijgen geen rechtmatig verblijf. Zij dienen zich terstond te melden bij de korpschef en hebben dus geen termijn van drie dagen.

AWB 09/00199

Inzake

5

4. Naar het oordeel van de rechtbank zijn de terecht door verweerder aan de maatregel ten grondslag gelegde gronden, te weten dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), is verdacht van het plegen van een misdrijf en veroordeeld ter zake een misdrijf, zich niet heeft gemeld bij de korpschef, gebruik heeft gemaakt van valse documenten, gebruik heeft gemaakt van aliassen en niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats, meer dan voldoende voor een rechtmatige vreemdelingenbewaring.

5. De stelling van eiser dat verweerder eiser beter had kunnen laten gaan, zodat eiser zelfstandig terug had kunnen keren naar België, dan wel elser daarbij behulpzaam kunnen zijn, is niet geformuleerd als beroepsgrond. Daartuit kan niet worden afgeleid om welke reden de aangevoerde omstandigheid moet leiden tot gegronde verklaring van het beroep. Om die reden kan dit verder onbesproken blijven.

Rb.

→ 6. Blijkens artikel 5.5 van het Vb 2000 in samenhang met artikel 36 van het Verdrag van Wenen dient van de tenuitvoerlegging van een vrijheidsontnemende maatregel, op verzoek van de vreemdeling zo spoedig mogelijk kennis te worden gegeven aan een in Nederland gevestigde diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van de staat waarvan hij onderdaan is. Anders dan de gemachtigde van eiser heeft aangevoerd is de rechtbank van oordeel dat uit voornoemde bepalingen niet kan worden afgeleid dat eiser voorafgaand aan zijn inbewaringstelling op dit recht behoeft te worden gewezen. Nu vaststaat dat eiser uiterlijk twee dagen na zijn inbewaringstelling op dit recht op consulaire bijstand is gewezen en eiser nadien geen consulaire bijstand heeft ingeroepen, ziet de rechtbank niet in hoe eiser in zijn belangen is geschaad, indien al zou moeten worden geoordeeld dat eiser niet zo spoedig mogelijk op dit recht zou zijn gewezen.

7. Blijkens het dossier is eiser, nadat hij op 21 december 2008 in vreemdelingenbewaring is genomen, op 23 december 2008 overgeplaatst naar het Detentiecentrum te Dordrecht. Het dossier van eiser is daar op 30 december 2008 naar toe gezonden. Eiser stelt dat, ingevolge de uitspraak van de AbRS van 10 december 2008, LJN BG 7512, een periode van zeven dagen voor de overbrenging van een dossier te laat is en dat verweerder dientengevolge onvoldoende voortvarend heeft gehandeld. Anders dan in de door eiser genoemde uitspraak heeft verweerder in deze periode wel uitzettingshandelingen verricht. Zo heeft er op 22 december 2008 een nader gehoor met eiser plaatsgevonden, is op 23 december 2008 een claim verzonden naar Bureau Dublin en is deze claim op 29 december 2008 doorgestuurd naar de Belgische autoriteiten. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat verweerder voldoende voortvarend heeft gewerkt aan de uitzetting van eiser. Daar komt bij dat, naar het oordeel van de rechtbank, mede in aanmerking dient te worden genomen dat van deze zeven dagen, twee dagen in het teken hebben gestaan van de kerstviering.

Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

AWB 09/00199

Inzake

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.L.H.W.I. Korte, rechter, in tegenwoordigheid van mr. D. Kloos, griffier, en in het openbaar uitsproken op 21 januari 2009.

Afschrift verzonden op: 21 JAN 2009

Conc.: DK

Coll:

D: C

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Seth Paul Advocaten

mr. R.M. Seth Paul
mr. L.M. Weber
advocaten en procureurs

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
26 JAN 2009	
ZAAKNR.	200900669
AAN:	v3
BEHANDELD DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken

Per Fax: 070 - 365 13 80 (aantal pagina's: 8)
Deze brief wordt u slechts per fax gezonden.

Amsterdam, 26 januari 2009

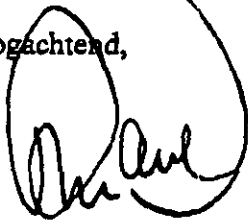
inzake: hoger beroepschrift

Edelgrootachtbare heer / vrouwe,

Hierbij doe ik u een hoger beroepschrift toekomen met het verzoek dit in behandeling te nemen.

In het vertrouwen op uw medewerking te mogen rekenen teken ik,

hoogachtend,

R.M. Seth Paul

Beroepschrift ingevolge artikel 95 Vw

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
26 JAN 2009	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

Amsterdam, 26 januari 2009

Geeft eerbiedig te kennen:

ihans verblijvende in Detentiecentrum Zuid-Holland Zuid, hierna te noemen appelland, ten deze zake woonplaats kiezende te (1017 KW) Amsterdam, aan de Prinsengracht 668 ten kantore van advocaat mr. R.M. Seth Paul, die door appelland tot gemachtigde wordt gesteld en bepaaldelijk door hem wordt gevolmachtigd dit hoger beroep in te stellen,

het volgende,

- a. Appelland is op ... heeft de Marokkaanse nationaliteit.
b. Bij uitspraak van 21 januari 2009 (Awb 09/109) is het beroep van appelland tegen de hem krachtens artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 opgelegde vrijheidsontnemende maatregel van 21 december 2008 door de rechtbank van 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam ongegrond verklaard. Kopie van voornoemde uitspraak wordt door appelland overgelegd als productie 1.

Appelland kan zich met de uitspraak van 21 januari 2009 niet verenigen op de volgende gronden:

Appelland meent dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat verweerder tijdig heeft voldaan aan de kennisgeving consulaire vertegenwoordiging, zoals is voorgeschreven in artikel 5.5. Vb 2000 in samenhang met artikel 36 van het Weens Verdrag.

"Uiterlijk twee dagen na zijn inbewaringstelling" verhoudt zich naar appellands oordeel niet met "zo spoedig mogelijk" uit artikel 5.5 lid 2 Vb 2000. Appelland is van oordeel dat meergenoemde kennisgeving vooruitgaand aan de inbewaringstelling dient te geschieden.

REDENEN WAAROM appelland u verzoekt zijn hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank van 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam van 21 januari 2009 te vernietigen, te bepalen dat de aan appelland krachtens artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 opgelegde vrijheidsontnemende maatregel onmiddellijk wordt opgeheven, te bepalen dat aan appelland een schadevergoeding wordt toegekend door u in goede justitie te bepalen, dan wel dat u het verzoek om schadevergoeding terugwijst naar de rechtbank en verweerder te veroordelen in de proceskosten in beroep en hoger beroep.

gemachtigde